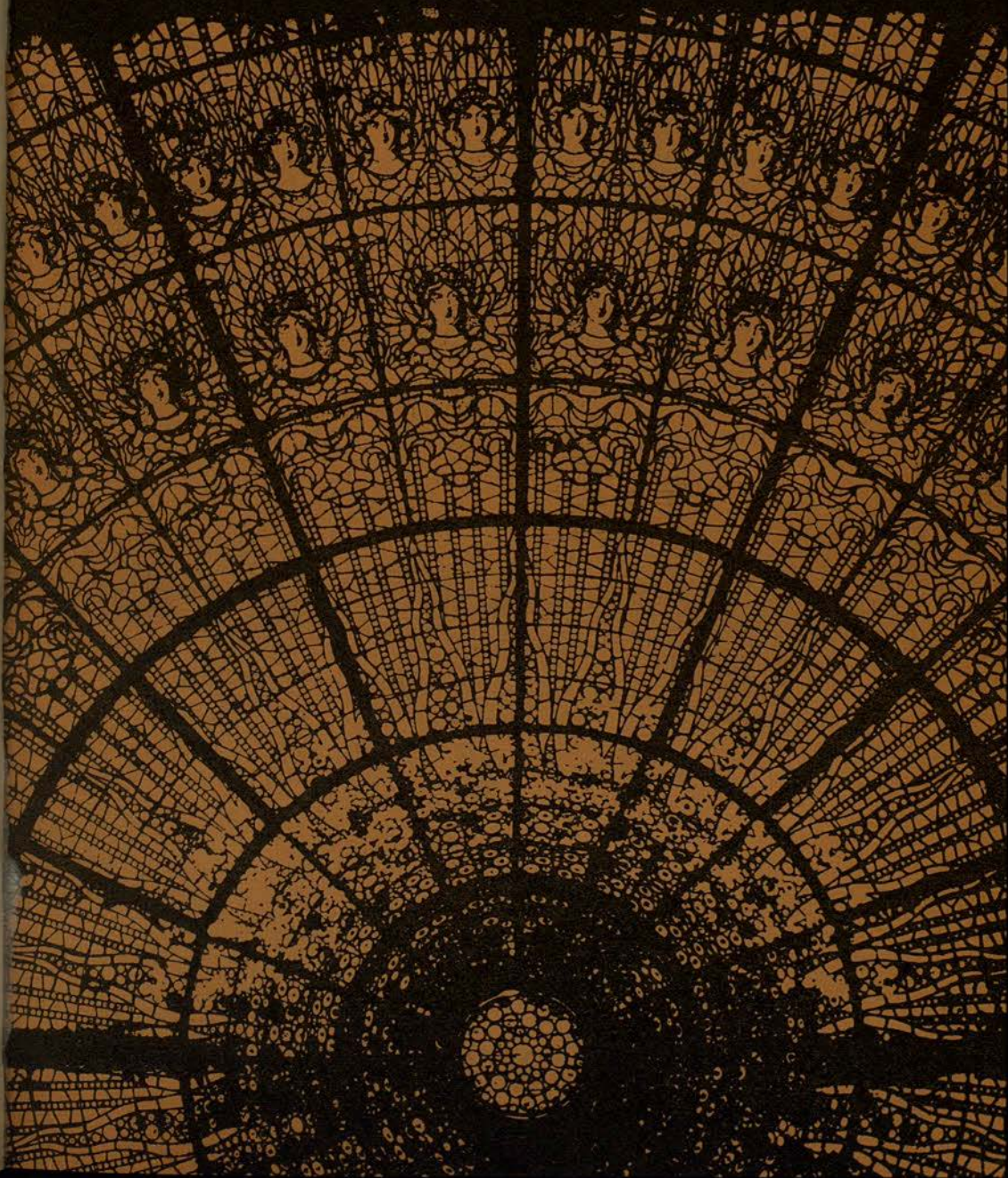
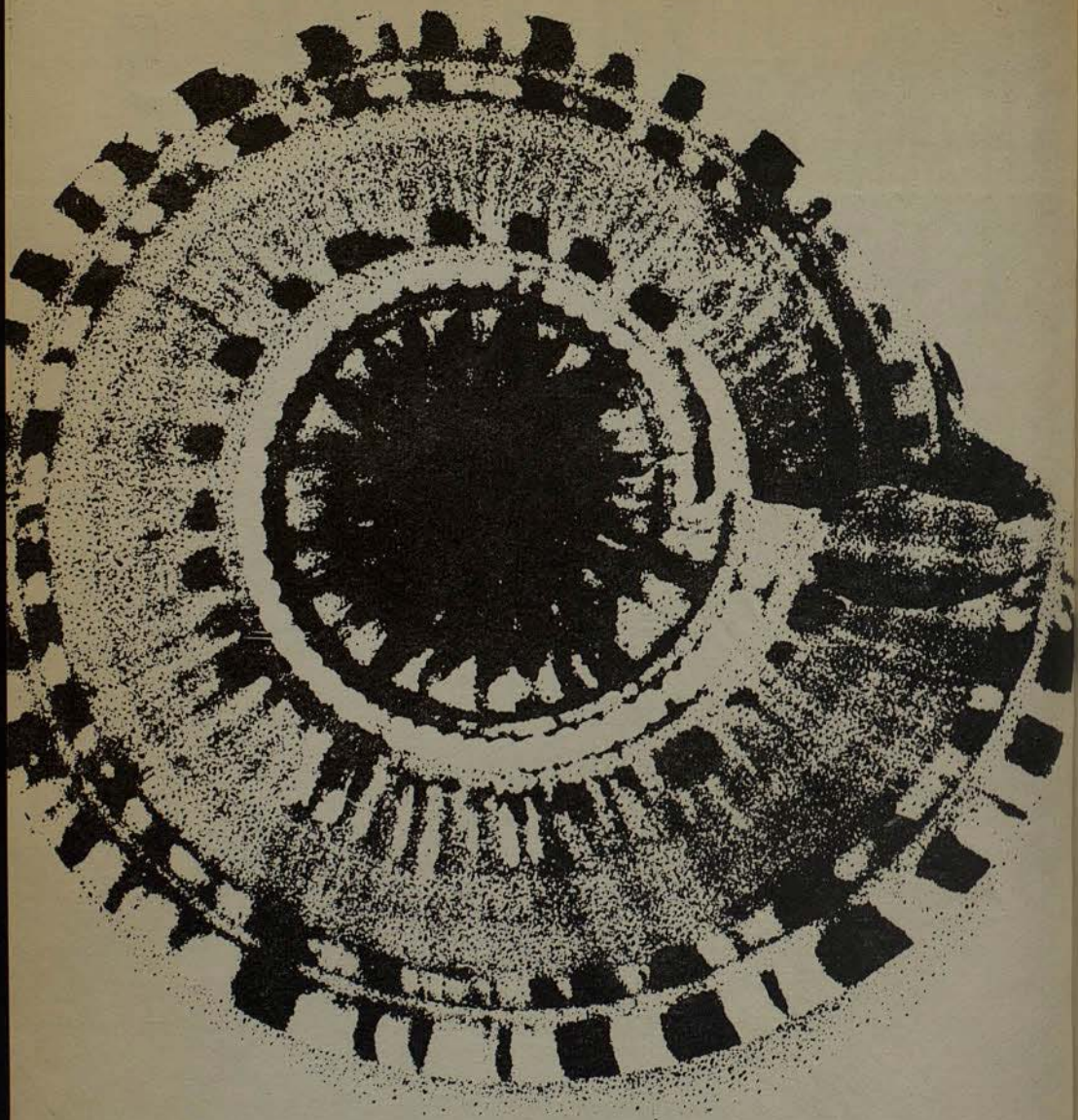

GUIA MUSICAL

1970-71

5

VIETA
és
ALTA FIDELITAT

DOL EN LA MÚSICA

En el curs de molt pocs dies, a través de diferents mitjans d'informació, hem tingut notícia de la mort de diverses personalitats que des de molt variades activitats, estaven íntimament vinculades a l'univers de la música: dos compositors, Eduard López-Chavarri i Samson François (que fou, a més, un excel·lent pianista); un violinista: Jaume Llecha; un crític i assagista, Claude Rostand, i un llibretista, Gioachino Forzano, que a estones lliures es dedicà també a la composició. A darrera hora, ens arriba la nova de la mort del compositor mexicà, Agustín Lara, el més destacat autor de música «lleugera» del món hispano-americà. Dels músics relacionats, dos estaven especialment vinculats a la nostra àrea cultural: el violinista Jaume Llecha, i el compositor valencià Eduard López-Chavarri.

Fins fa poc, vàiem Jaume Llecha (deixeble de Joan Massià) en el primer faristol de l'Orquestra Ciutat de Barcelona, en el paper més compromès del conjunt instrumental: el de violí solista. Quasi de sobte, i després d'un breu anunci de malaltia, ens notifiquen el traspàs d'aquest important artífex de la vida musical de la ciutat.

Per a molts, el nom d'Eduard López-Chavarri (especialment conegut per la qualitat de les seves «Aquarel·les valencianes» per a orquestra, de clara factura impressionista) era un interrogant. Nascut el 1875, vivia encara? Allunyat en els darrers decennis de la palestra musical, la notícia de la seva mort ens ha donat a posteriori, fe de la seva vida. Tenia en morir 95 anys.

Hem dit que Gioachino Forzano havia temptat sort pel difícil camí de la composició. Però el seu prestigi en el ram musical el devia a la seva òptima condició de llibretista operístic. Forzano, és l'autor — entre altres — del text literari de *Il piccolo Marat* de Mascagni i de diverses òperes de Leoncavallo, però és gràcies a les subtilitats expressives i al profund coneixement de l'escena que demostrà en Gianni Schicchi que el seu nom perdurará. De l'aliança de Forzano i Puccini nasqué aquesta última òpera indiscutible obra mestra del geni puccinià.

Si la personalitat de Samson François es manifestà en el doble vessant de la composició i de la interpretació, és principalment en aquest darrer aspecte que fou coneguda entre nosaltres. Pianista de «sonoritats mòrbides» com el definí recentment Montsalvatge, fou un dels més qualificats intèrprets de la moderna escola francesa.

Amb la mort de Claude Rostand, la música francesa ha perdut un dels seus principals definidors. Interessat per tota la música i defensor de les actituds avançades, Rostand, representava avui, la màxima solvència intel·lectual europea en el contradictori món de la crítica.

De la cançó María bonita al xotis Madrid, la carrera musical d'Agustín Lara, dintre de l'especialitat dita «lleugera», fou un rosari ininterromput d'encerts. Per la qualitat que — dintre les limitacions del gènere — incorporà a la seva obra, crec que bé es mereix figurar en aquesta ressenya necrològica de personalitats traspassades recentment.

La música està de dol. Notem-ho: en el termini escàs d'un mes, hem anotat un considerable nombre de baixes de figures que des de diferents angles, i amb un variat escalat de valors, donaren relleu i vida a l'art musical. Descansin en pau.

MANUEL VALLS

XXV^è ANIVERSARI DE LA MORT DEL MESTRE FRANCESC PUJOL

El dia 24 de desembre d'enguany s'acompliran els vint-i-cinc anys de la mort del mestre Francesc Pujol.

La seva personalitat va tenir moltes i ben altes executòries i creix de dia en dia en el record de tots com un exemple altament significatiu de dedicació absoluta a una obra i a una idea.

Tots els camps referits a la música foren abastats pel mestre Pujol; i escau de recordar — entre moltes altres activitats — la seva tasca a l'Orfeo Català com a cantaire, mestre auxiliar, sots-director i director a la mort del mestre Lluís Millet; la participació a la Comissió Permanent de la Germanor dels Orfeons de Catalunya i a l'Institut Espanyol de Musicologia; la direcció de l'Obra del Cançoner Popular; la col·laboració a la fundació de la Lliga Sardanista; director de la capella de Sant Felip Neri; el treball copiosíssim de tractadista i crític, etc., etc.

Aquell senzill cantaire ingressat a l'Orfeo l'any 1897 havia de convertir-se anys a venir en el braç dret del mestre Millet, l'home insubstituïble en les múltiples dedicacions en què esmerçà la seva vida. L'home que, en els anys més dolorosos del nostre viure col·lectiu sabé salvar amb una dignitat a ultrança una part molt important del patrimoni cultural del nostre país: l'Orfeo Català, amb el seu significat aglutinador i la seva transcendència social.

Francesc Pujol, «director i màrtir des del 1941 al 1945» com digué una vegada l'enyorat Fèlix Millet. Ell, que es donà totalment als altres, es veié privat — amb la seva mort sobtada — d'assaborir el premi d'un treball tenaç i abnegat acrescut fins a límits inimaginables en els darrers anys de la seva vida.

L'Orfeo Català homenatjarà aquest curs en forma molt destacada la memòria de Francesc Pujol. I — juntament amb el Secretariat d'Orfeons de Catalunya, l'Institut Espanyol de Musicologia, l'Obra del Ballet Popular i l'Agrupació Cultural Folklorica — promou un homenatge col·lectiu entre les entitats corals, musicals i folklòriques que s'iniciarà amb una missa commemorativa del seu traspàs, la col·locació d'una placa a la casa on va morir i la celebració d'una sessió acadèmica on serà glossada la seva personalitat i la seva obra.

Reposició d'una pintura modernista al Palau de la Música Catalana

Al Palau de la Música Catalana ha estat novament col·locada, després d'una perfecta restauració, una gran pintura mural que decora l'ampli vestíbul. Aquesta gran composició pictòrica en forma de tapís és original del pintor barceloní Miquel Massot, traspassat fa uns quants anys. En Massot fou l'únic deixeble espanyol de J. M. Sert amb qui va treballar i col·laborar a París durant molts anys. La pintura en qüestió, que va presidir l'entrada per espai de 50 anys, ha estat ara reposada de nou. Fou solemnement inaugurada el 23 d'octubre del 1910. Es compleixen, per tant, justament ara els 60 anys i amb la nova restauració torna al seu ambient primitiu emmarcat dins el més pur modernisme una pintura de gran interès que porta, també, un títol evocador i d'època: «La ciència musical vers la inspiració».

El pintor Massot l'havia oferta a la Junta Directiva de l'Orfeó Català per tal de contribuir a la decoració del Palau de la Música Catalana inaugurat dos anys abans.

CARTES A LA REDACCIÓ

Sr. Director de «GUÍA MUSICAL». Ciutat.

Distingit senyor:

Amb l'interès permanent que mereix la bona formació de la joventut, em plau adjuntar unes breus consideracions escrites, per si vostè troba oportú publicar-les.

“L'home del nostre temps viu fora del seu esperit. L'automobilisme, la televisió, la música pop, el cinema morbós, les revistes d'actualitat, tot sembla conduir-lo a l'extroversió. Un dels pocs llocs que promouen el desvetllament de l'esperit i el coneixement i l'ordenació dels seus valors, és la sala de concerts, amb els seus recitals de música selecta. Es aquí on la persona es troba a si mateixa i pot tractar d'establir un ordre entre ella i el seu temps. També comprova la delectança i el corrent d'associació i d'unió que produeix la bona música, escollada en comunitat. És evident doncs, que tant individualment com col·lectivament, la bona música fa que l'home adquireixi un més alt nivell humà. En el nostre Palau de la Música, els barcelonins troben la institució que aglutina els seus esforços per a procurar aquestes hores de formació de la personalitat, que transcendeixen en la nostra felicitat.”

Agraint-li a la bestreta la seva atenció, el saluda molt atentament

Núria Renart de Proubasta.

Homenatge a la memòria dels violinistes

JOAN MASSIÀ i EDUARD BOCQUET

El divendres dia 30 d'octubre i amb motiu de la col·locació dels retrats dels violinistes Joan Massià i Eduard Bocquet en una de les sales del Palau de la Música Catalana se celebrà un acte íntim en homenatge a la memòria dels músics desapareguts, promogut per l'Orquestra de Cambra «Solistes de Barcelona», ex deixebles i amics del mestre Joan Massià i per l'Orfeó Català.

Obrí l'acte el senyor Ernest Tell de la Junta Directiva de l'Orfeó, destacant la noble significació de l'homenatge que prova com és de viu i permanent el record de Joan Massià i Eduard Bocquet. A continuació els mestres Lluís M. Millet i Enric Ribó evocaren breument la personalitat dels dos intèrprets tot remarcant la fervorosa dedicació a uns alts ideals noblement servits.

Com a clausura, l'Orquestra de Cambra «Solistes de Barcelona» i ex deixebles de Joan Massià, amb la col·laboració dels solistes Gonçal Comellas i Josep M. Alpiste, interpretà —sota la direcció de Domènec Ponsa— el segon moviment del «Concert en re menor per a dos violins i orquestra» de J. S. Bach.

Joan Massià

Eduard Bocquet

UNA DÈCADA DE MÚSICA CATALANA

1960 - 1970

L'especial dedicació del VIII Festival Internacional de Música a Barcelona a la revisió dels noms i de les obres dels autors catalans de la darrera dècada, tingué un valuósíssim complement amb l'excel·lent exposició oberta a la Sala Lluís Millet durant els dies del Festival.

Sota la direcció general de Manuel Valls, el projecte, direcció i muntatge d'aquesta exposició anà a càrrec d'A. Ràfols Casamada, M. Pilar Mangrané i l'equip de l'escola Eina.

En plafons convenientment disposats, unes en-

certadíssimes fotografies d'Emili Bosch eren acompanyades per reproduccions autògrafes de cada compositor sobre la seva particular visió del fenomen musical. Partitures, discs, llibres, premsa i programes de mà, completaven l'apartat dedicat a cada un dels compositors.

Aquest primer intent de construir una panoràmica del nostre present i passat immediat és un lloable esforç de síntesi i classificació. El lapse de temps 1960-1970 (impossible d'examinar encara amb una perspectiva lúcida i objectiva) presenta prou factors dignes d'es-

tudi per a la coneixença de la nostra realitat musical. Encertadament ho resumia Manuel Valls en dir: «1960-1970: una dècada en què la nostra consciència musical ha experimentat una sensible transformació. Els compositors — en general — en obrir noves vies expressives s'han desentès dels valors tradicionals i han creat una insòlita atmosfera estètica. El públic fidel — en part — a les essències de la música tradicional i encara remís, no s'ha integrat totalment a les propostes estètiques de les recents promocions. Arreu el fenomen és similar. Però aquests darrers anys, amb els avanços observats i els obstacles per salvar encara, proven que la música a Catalunya és una manifestació viva, que no s'ha anquilosat en un quietisme satisfet per l'autoadmiració de les glòries preterites i que intenta amb les noves realitzacions sintonitzar amb veu pròpia les múltiples sollicituds expressives que trans-

cedeixen de l'inquiet món musical d'avui».

L'exposició — que ha estat un dels èxits indiscutibles del darrer Festival — té ara una pervivència amb l'extraordinari catàleg editat per Joventuts Musicals on són reproduïdes les fotografies i les endreces autògrafes de cada compositor (n'és una mostra el dibuix de Frederic Mompou i l'autògraf de Joan Comelles que publiquem). Uns articles introductoris de Manuel Valls «Una dècada de música catalana», Ramon Barce «Deu anys decisius» i Enriquer Franco «Intèrprets catalans 1960-1970» publicats en català, castellà, francès, anglès i alemany situen convenientment el lector en la perspectiva justa.

Completen el catàleg la recensió de les obres, edicions, gravacions, etc., de cada compositor i la indicació de les obres d'autors catalans programades en els Festivals Internacionals de Música a Barcelona.

El millor músic es al
mateix temps lo millor i lo
mes ingrat que es pot esser en aquest
món; esser compositor es sovint
lo mes còmode, vulgar i ben pagat.

Joan Comelles

los conciertos

■ **FÓRUM MUSICAL.** — Con un decidido y renovado impulso de auténtico servicio a la música Fórum Musical inicia sus actividades del presente curso con la presentación — bajo el patrocinio del Excmo. Ayuntamiento de Barcelona, la Comisaría General de la Música de la Dirección General de Bellas Artes y el Consulado General del Brasil — de la extraordinaria soprano brasileña Maria Lúcia Godoy, que es acompañada al piano por Maria Lúcia Pinho.

El día 11 de diciembre tendrá lugar la actuación de Narciso Yepes, el prodigioso artista que ha dado una dimensión universal a las interpretaciones a la guitarra. Siempre y en todo lugar, los recitales de Narciso Yepes constituyen acontecimientos artísticos memorables. En esta ocasión, renovará — sin duda alguna — los éxitos multitudinarios que ha obtenido en nuestra ciudad; el programa preparado es un modelo de exigencia y categoría artística (obras de A. le Roy, J. S. Bach, Silvius L. Weiss, M. Giuliani, V. Asencio, H. Villalobos e Isaac Albéniz).

■ **ORQUESTA CIUDAD DE BARCELONA.** —

El día 14 de noviembre, por la tarde, el Patronato de la Orquesta Ciudad de Barcelona dará comienzo a sus actividades con una extraordinaria actuación de nuestro conjunto sinfónico. Bajo la dirección de su titular, A. Ros Marbà y con la participación como solistas de Gungal Comellas, violín, y Josep Trotta, violoncelo, será interpretado un excepcional programa Brahms: «Obertura trágica», «Concierto para violín, violoncelo y orquesta, op. 102» y «Cuarta sinfonía en mi menor». La espléndida madurez de la Orquesta Ciudad de Barcelona, ratificada en sus recientes actuaciones dentro de la serie de conciertos del Festival Internacional de Música, es la máxima garantía de unas audiciones que han de ser consideradas en su justa medida de importancia. El domingo día 15, en sesión matinal, tendrá lugar la segunda audición de este extraordinario concierto.

■ **FESTIVAL INTERNACIONAL DE JAZZ.** —

Después de las fulgurantes sesiones a cargo de Buddy Rich, Anita O'Day con el trío de Georges Arvanitas y Earl Hines, prosigue el Festival de Jazz con la programación prevista: el día 14, por la noche, tendrá lugar la actuación de Milt Buckner y Tiny Grimes, seguidas el domingo día 15 con la presencia de Sun Ra y su Arkestra. El Festival finalizará con dos extraordinarias sesiones en la Basílica de Santa María del Mar: Stars of Faith of Black Nativity (día 21) y Modern Jazz Quartet (día 26 de noviembre).

■ **COR MADRIGAL.** — Los «Concerts de Santa

Cecilia» celebrados en los dos años anteriores por el Cor Madrigal, significaron dos de las más importantes manifestaciones musicales en las respectivas temporadas; no en vano el Cor Madrigal, que dirige Manuel Cabero, es una de las más destacadas agrupaciones corales, con una personalidad definida caracterizada por un riguroso criterio de exigencia artística. El «III Concert de Sta. Cecilia» que tendrá lugar en el Palau de la Música Catalana el día 20 de noviembre, por el interés del programa — beneficiario de las pulcras versiones del Cor Madrigal —, promete ser, de nuevo, un hito destacado en el acontecer musical de nuestra ciudad.

■ **AMICS DELS CLÀSSICS.** — El día 22 de

noviembre por la mañana en el Auditorium de la Biblioteca Central, la orquesta de cámara «Amics dels clàssics» dará un selecto concierto bajo la dirección del maestro Pallet Ibars. Figuran en programa obras de Haendel «Concerto grosso op. 6 núm. 1», Vivaldi «Concerto op. 10 núm. 2 (La Notte) per a flauta y orquesta» en la que intervendrá como solista Pere Casulleras, Ll. M. Solé «Petita suite» y Britten «Les illuminacions, op. 18» que tendrá como solista a la soprano María A. Serra.

III CONCERT DE SANTA CECÍLIA

I

TRES «CANTIONES SACRAE»

HEINRICH SCHÜTZ (1585-1672)

*Supereminet omnem scientiam
Pro hoc magno mysterio
Cantate domino canticum novum*

MOTET «JESU MEINE FREUDE»

JOHANN SEBASTIAN BACH (1685-1750)

Coral: *Jesu meine Freude*
Cor: *Es ist nun nichts Verdammliches*
Coral: *Unter deinem Schirmen*

Cor: *Denn das Gesetz des Geistes*
Coral Variat: *Trotz dem alten Drachen*
Cor: *Ihr aber seid nicht fleischlich*
Coral: *Weg mit allen Schätzen*

Cor: *So aber Christus in euch ist*
Coral Variat: *Gute Nacht, o Wesen*
Cor: *So nun der Geist*
Coral: *Weicht ihr Trauergeister*

II

HOMENATGE A L'OBRA CORAL DE RICARD LAMOTE DE GRIGNON (1899-1962)

L'aire daurat. Cinc poemes xinesos (Adaptació: Marià Manent)

*Poema antic
D'ençà que ella partí
Festí nocturn
Missatge
L'amada morta*

Dues cançons amb text anònim castellà

*No me mueve, mi Dios (s. XVI)
Romance del Caballero (s. XVII)*

Destins (Text: R. Lamote de Grignon) ESTRENA

Cançons per a la mainada (Text: R. Lamote de Grignon) ESTRENA

*El cec
Si us plau
Lluna amiga
Gats*

COR MADRIGAL

Direcció: MANUEL CABERO

DIVENDRES, 20 DE NOVEMBRE DE 1970, A LES 22.15 H.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

PRESENTA, SOTA EL PATROCINI DE LA COMISSARIA
GENERAL DE LA MÚSICA DE LA DIRECCIÓ GENERAL
DE BELLES ARTS, UN EXTRAORDINARI RECITAL DE

NARCISO YEPES

Guitarra

PROGRAMA

I

Passemeze i Branle	ADRIÁN LE ROY
Preludi en do menor	J. S. BACH
Sarabanda i Double en si menor	J. S. BACH
Suite en mi menor	J. S. BACH
Fantasia, Sarabanda i Giga	SILVIUS L. WEISS

II

Sonata op. 15, en do major	MAURO GIULIANI
Colecticio íntimo (Estrena a Espanya. L'estrena mundial fou a Roma, el 24 de novembre de 1970. Obra dedicada a Narciso Yepes)	VICENTE ASENCIO
Preludi número 1	H. VILLA-LOBOS
Torre Bermeja	ISAAC ALBÉNIZ

Divendres, 11 de desembre de 1970, a les 22.15 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

H A M M O N D PRESENTA EN ESPAÑA

al extraordinario organista

Bryan RODWELL

al órgano Hammond X.77 (especial)

con la participación de

COR MONTSERRAT

Director: JOAN CASALS

dentro del programa:

- BENNY GOODMAN TRIO IDIOM
- THE CAT (Jimmy Smith number)
- DIXIE-LAND MEDLEY
- BACH GOES TO TOWN
- GERSHWIN MEDLEY
- PORGY AND BESS (coros y órgano)

Despacho de localidades en las taquillas del
Palacio de la Música, de 5 a 9 horas de la noche

PRECIO ENTRADA: 100 pesetas

16 de noviembre, a las 10.30 noche

PALACIO DE LA MÚSICA

noticias y comentarios

■ **MONISTROL.** — Con motivo del primer aniversario de la Coral «Art i Esplai» de esta localidad montserratina, se celebró en ella la «VI TROBADA DE CORALS DEL BAGES I BERGUEDÀ», que reunió unos trescientos cantores pertenecientes a unas trece entidades de Sampedor, Almúnia del Penedès, Sant Vicenç de Castellet, Borgonyà, Castellbell i el Vilar, Solsona, Puig-reig, Balsareny, Artés, Lleida, Manresa y Barcelona. En el acto público de la tarde, cada entidad actuó individualmente y, además, cantaron conjuntamente bajo la dirección de Agustí Coll, Jordi Farrera, Pere Díez, Joan Bajona, Miquel Saladrigas, Joan Blesa, Antoni Virgili, Francesc Vila, Josep A. Casas, Leo Massó y Oriol Martorell.

■ **I SEMANA DE POLIFONÍA.** — Del 16 al 22 de octubre se ha celebrado, en Ávila, la «I Semana de Polifonía», organizada por la Comisaría General de la Música. Los conciertos en las iglesias de San Andrés, San Vicente y Santo Tomás, han tenido como intérpretes la «Capella Clàssica Polifònica» (obras de Tomás L. de Victoria), «Coral Sant Jordi» (polifonía catalana), «Purcell Consort of Voices» (madrigales ingleses), «Cor Madrigal» (música española del renacimiento y contemporánea), «Madrigalistas de Praga» (Monteverdi y compositores checos), «Coral de Cámara de Pamplona» (polifonía contemporánea), y «Coro Ametsa» (polifonía española).

■ **SABADELL.** — La delegación local de Juventudes Musicales presentó en el Auditori de la Caixa d'Estalvis, la ópera cómica en un acto de Giovanni Paisiello «La Baralla Fingida». Fueron sus intérpretes la «Companyia d'òpera de cambra de Joven-tuts Musicals de Barcelona» bajo la dirección de Jordi Albareda, vestuario y deco-

rados de Fabià Puigserver y dirección escénica de Francesc Nello.

■ **AMICS DELS CONCERTS.** — En colaboración con l'«Obra de Divulgació Musical», de la Unió de Colles Sardanistes, la prestigiosa entidad «Amics dels Concerts» de l'Agrupació Cultural Folklorica Barcelona, ha ofrecido su «Concert de Tardor» en una matinal celebrada el pasado día 25 de octubre en el Teatro Romea. Intervinieron las coblas Barcelona y Popular (obras de J. Lamote, J. Carol, R. Viladesau, E. Casals, J. Serra, J. Cots, J. Grivé, F. Martínez Comín y J. M. Bernat) y l'Orquestra de Cambra Amics dels Clàssics (obras de J. Serra, E. Ribó, Lluís M. Solé, E. Taldrà y Ll. Albert). Esta nueva sesión dels Amics dels Concerts confirma la esplendorosa vitalidad de esta dinámica sección de l'Agrupació Cultural Folklorica Barcelona. Sus esfuerzos en pro de la divulgación y ennoblecimiento de la música para cbla merece la más entusiasta acogida y el más firme apoyo.

■ **JAUME LLECHA.** — El día 27 de octubre falleció en nuestra ciudad el prestigioso violinista Jaume Llecha. Músico honesto, trabajador y enamorado de su arte, Jaume Llecha había obtenido diversos e importantes galardones en el transcurso de su intensa vida artística. Integrado en la Orquesta Municipal, continuó más tarde en la Orquesta Ciudad de Barcelona, aunque su labor más asidua la realizó como concertino de la Orquesta Sinfónica del Gran Teatro del Liceo. Había cultivado asimismo la música de cámara y destacó también en su misión docente de la que constituyó parte importante la intensa dedicación como profesor en la Escolanía i Capella de Música de Montserrat. La muerte de Jaume Llecha representa una sensible pérdida para la música catalana.

ANTIGA CASA GOL

de M. BAYER

Guitarres TAURUS

Guitarres d'estudi i concert

Instruments i accessoris

Sant Pau, 24

Telèfon 222 61 46

BARCELONA - 1

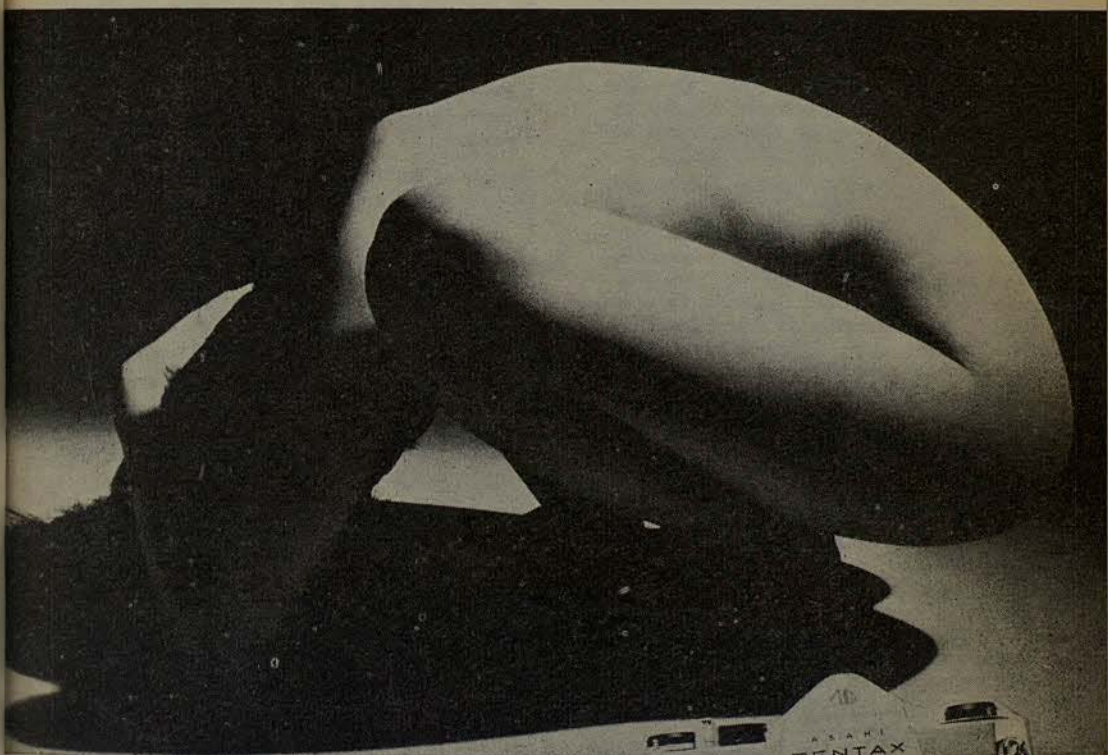
concursos y festivales

■ **GINEBRA.** — La ciudad de Ginebra y la «Radio Suisse Romande» convocan bianualmente un concurso de composición musical reservado a ópera o ballet. El correspondiente al año 1971 corresponderá a la ópera, que se regirá por las siguientes bases: 1) Podrán participar al concurso las óperas y obras líricas (con la obligatoria inclusión de la voz humana en su modalidad de canto) de una duración de 25 a 60 minutos. 2) El dispositivo escénico ha de ser simple; si es preciso el uso de decorados su número no puede ser superior a dos. 3) El concurso está abierto a los compositores de toda edad y nacionalidad. 4) La obra presentada a concurso ha de ser inédita y tener las características de no haber sido representada ni en escena ni en concierto, no haber sido radiada por radio o televisión ni grabada en discos o cintas magnetofónicas con fin publicitario o comercial. 5) La duración exacta ha de figurar en la primera página de la partitura. 6) La lengua utilizada para el libreto es dejada a la elección de los concursantes, pero es obligatorio adjuntar una traducción a una de estas cuatro lenguas: francés, inglés, alemán o italiano, cuando el libreto no fuere en uno de estos idiomas. 7) La obra puede tener un máximo de 5 ó 6 papeles principales. 8) Los compositores podrán disponer, si lo desean, de un coro mixto de 36 cantores y un ballet de 28 primeras figuras. 9) La utilización adicional de música electrónica o concreta es permitida; en este caso, a la partitura orquestal deberá acompañar una grabación magnetofónica de esa parte de la obra. 10) La sustitu-

ción integral de la formación instrumental (o de la formación instrumental y vocal) por la música electrónica o concreta es igualmente posible; si la técnica de la composición de la obra no permite la presentación de una partitura de orquesta, será suficiente el envío de una grabación magnetofónica. 11) Los concursantes deberán entregar la partitura de orquesta completa, acompañada de la reducción para piano. 12) Todos los documentos a entregar lo serán en forma anónima sin la indicación de nombre alguno; en sobre aparte constará en el exterior un número de cinco cifras (el mismo que se repetirá en todos los documentos) y en su interior los datos personales acreditativos de la personalidad del concursante. 13) El compositor puede ser, a la vez, el autor del libreto. 14) Todos los documentos deberán dirigirse antes del día 1 de septiembre de 1971 a la siguiente dirección: Concours International d'Opéra 1971, Maison de la Radio, 66, boulevard Carl-Vogt, CH 1211 Genève, 8 (Suisse). 15) Un Jurado internacional, integrado por siete personalidades del mundo de la música y del teatro lírico (y cuyo veredicto será inapelable) adjudicará los siguientes premios: a) Primer premio «Prix de la Ville de Genève 1971 pour l'Opéra», de 12.000 francos suizos. b) Si ninguna obra obtiene esta mención, podrán ser adjudicados un segundo premio de 7.000 francos suizos y un tercer premio de 5.000 francos suizos. 16) Para más detalles, los interesados pueden dirigirse al secretariado del concurso en la dirección antes mencionada.

ASAHI PENTAX...world's best selling fine camera # Reason 24

El «porqué» la ingeniería humana fabrica la cámara más elegante y de más fácil manejo del mundo.

Cuando Ud. ha de disparar con prisas o trata de captar un objeto difícil, necesita una cámara que sea fácil de manejar. Esta es la razón por la cual le conviene una cámara ASAHI PENTAX modelo SPOTMATIC. La hemos diseñado con las mínimas protuberancias posibles y con esquinas romas. Además, los controles se encuentran en los lugares más convenientes. También se construyó para que resultara fácil para cargar la película. La cámara SPOTMATIC se acopla cómodamente a su mano y por consiguiente a Ud. no le preocupa ni su tamaño ni su peso. Ud. puede concentrarse libremente en la toma de excelentes fotografías. La flexibilidad en el manejo es precisamente una razón (una de las muchas razones) para escoger una cámara SPOTMATIC. Pregunte a su proveedor habitual por las otras ventajas y esté preparado para tomar nota de una gran cantidad de ellas.

Photo by Masaya Nakamura.
SPOTMATIC with Super-Takumar 24mm 1/3.5
Studio light. 1/15 sec. at 1/22

**ASAHI
PENTAX**

CINECO, Bori y Fontesta 11. Barcelona 6

EL HOT CLUB I EL V FESTIVAL INTERNACIONAL DE JAZZ DE BARCELONA

Aquest any, com l'any anterior, l'organització del V Festival Internacional de Jazz de Barcelona corre a càrrec del Hot Club de la nostra ciutat. De fet, el Hot Club de Barcelona existeix solament d'una manera honorària. Aquesta associació d'amics del Jazz, constituïda els anys trenta, viu estrictament d'uns grans afeccionats a aquest estil musical, persones de la categoria de Raimon Tort i Pere Casadevall entre altres. L'Ajuntament de Barcelona, conscient de l'experiència i capacitat dels membres d'aquest organisme, els ha encarregat per segona vegada l'organització del Festival que patrocina.

I és que Barcelona des de l'existència del Hot Club s'ha convertit en el bressol del Jazz al nostre país, ja que la majoria dels artistes més reconeguts han fet escala a la nostra ciutat: Louis Armstrong, Ella Fitzgerald, Sara Vaughan, Benny Goodman, Bill Coleman, Coleman Hawkins; la gran orquestra de Count Basie, els quartets Slide Hampton i Gary Burton, etc... L'encert que ha tingut el Hot Club de Barcelona aquests dos darrers anys ha estat el de portar a terme un Festival amable, de gran categoria i del gust de tots els afeccionats: concerts espaiats — un o dos setmanals —, selecció d'artistes, variació d'estils i tota una sèrie de facilitats que l'amant del jazz exigeix i agraeix.

El Festival tot just començat presentà el dia de la inauguració, Buddy Rich i la seva gran orquestra. És important assenyalar que l'orquestra de Buddy Rich, després de les orquestres de Count Basie i Duke Ellington — aquestes darreres creades fa més de trenta anys — és l'única orquestra jove de gran categoria que

existeix. Els seus components són joves entre 20 i 22 anys, que sota la direcció de Buddy Rich fan un jazz que visura el futur.

Els qui estimen el jazz en el seu estil pianístic han tingut l'oportunitat de gaudir d'un recital d'Earl Hines amb el seu conjunt. Earl Hines és un pianista d'una gran experiència, ja que ha format part dels conjunts més reconeguts. Potser fa gràcia que del seu estil se'n digui «estil trompeta», però és que la influència del seu treball amb el quintet i el sextet de Louis Armstrong es deixa sentir en les seves interpretacions.

Com l'any anterior, també hi ha «jazz song», aquesta vegada amb Anita O'Day, i l'actuació de les «Stars of Faith» que ja vingueren durant el tercer Festival.

Sun Ra i la seva Ankestra és la novetat del Festival. Ell mateix es presenta com el portaveu dels astres i fa un jazz de nova factura amb cants, balls i ritus en escena.

Una altra joia del jazz és Milt Buckner — piano i orgue —, que el públic de Barcelona va tenir ocasió d'escoltar l'hivern passat, i que aquesta vegada es presenta amb Tiny Grimes, el millor guitarrista de jazz vivent.

Finalment, i en el marc incomparable de la Basílica de Santa Maria del Mar, on Duke Ellington va presentar un dels millors espectacles de jazz que ha tingut Barcelona, es presentarà el Modern Jazz Quartet amb el seu repertori de cambra, culte i refinat, clausurant d'aquesta manera un Festival que comença a ser dels més importants en el món d'avui.

OLEGUER LLONGUERES

Adquiriu el PROGRAMA del

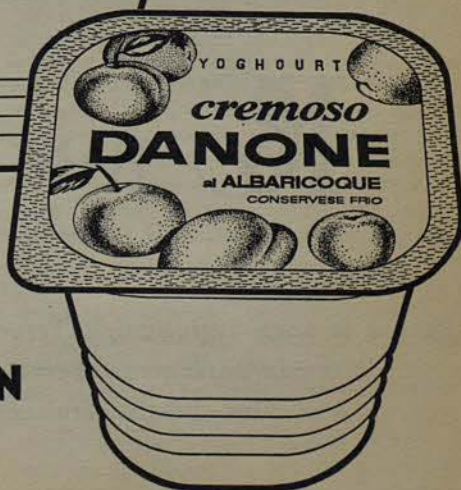
Vè FESTIVAL INTERNACIONAL DE JAZZ DE BARCELONA

- Fotografies de tots els intèrprets.
- Comentaris signats per crítics prestigiosos i personalitats destacades del món del jazz.
- Gran profusió d'il·lustracions.
- Un document imprescindible per al afeccionat.

Preu: 50 pessetes

cremoso

DANONE

**EL YOGHOURT QUE TOMAN
LOS QUE NO TOMABAN
YOGHOURT**

BANCA CATALANA

Voluntat de renovació i de servei

Posa a la seva disposició: «Travellers xecs» - Canvi de divises
Moneda estrangera - Servei d'estudis - Caixes de lloguer
Caixa - bústia permanent - Llibretes d'estalvi

Autobanc i Parking

CLAVÉ: Les flors de maig. Els pescadors. Els xiquets de Valls. Goigs i planys. Societat Coral Joventut Terrassenca. Dir.: Miquel Casas i Bell. EDIGSA AHMC 10/25 Stereo.

«L'obra de Clavé fou el nostre exemple i la raó de la nostra existència; si aquella ha sofert transformació, felicitem-nos-en, perquè la vida és continuació, modificació en noves formes». Estas palabras de Lluís Millet, escritas en 1916 al recapitular la obra del Orfeó Català en sus primeros veinticinco años de existencia, centran la figura de Clavé en el panorama musical del siglo pasado. Clavé fue un innovador, un hombre de masas, en términos actuales un «leader». Político doblado de músico, de poeta. Músico con dotes de mando. En la perspectiva actual, Clavé puede ser considerado como el propulsor del movimiento coral en Cataluña. Como autor tiene también una importancia decisiva en un momento de total apatía musical, principalmente en el aspecto folklórico y popular. La obra multitudinaria y espontánea de Clavé había de culminar en un renacimiento musical representado principalmente por Millet y su Orfeó Català. La «Antologia Històrica de la Música Catalana» no respondería a su finalidad si no diera cabida a una muestra siquiera de la obra coral de Clavé. Son cuatro de sus obras más representativas, con todo su barroquismo, las que se incluyen en este disco. La interpretación ha sido expresamente confiada a un coro clavieriano. Quizá nada más propio para proporcionar el clima justo de una obra y de su destino. La Societat Coral Joventut Terrassenca, entidad fundada en 1858, en vida de Clavé, consigue totalmente estos propósitos.

SCHOENBERG: Pelléas et Mélisande (op. 5) New Philharmonia Orchestra. Director: Sir John Barbirolli. EMI J 063-01-899.

El lector que tenga la deferencia de seguir estas páginas y haya leído el comentario anterior no saldrá probablemente del asombro: ¿De Clavé a Schoenberg? ¿Se trata de un equívoco juego o de una broma? Simplemente una casualidad, al comentar ambos discos aparecidos recientemente. Casualidad, empero, que queremos evidenciar porque sería tema de consideraciones en torno al fenómeno musical, su influencia en la sociedad y las corrientes estéticas del momento.

Sobre la obra de Maeterlinck quiso Schoenberg componer una ópera en 1902. El intento no pasó de un poema sinfónico que dio a conocer aquel mismo año, justamente cuando Debussy estrenaba la ópera de igual título. No vamos en este breve comentario a insinuar tan siquiera las amplias diferencias entre ambas obras. «Todavía lamento, escribía Schoenberg unos años después, no haber podido dar a conocer mi primer deseo. Se habría diferenciado de Debussy. Se hubiera entrevistado el maravilloso perfume del poema; pero yo habría demostrado mejor mi carácter en la música.»

El presente microsurco cuenta con una soberbia interpretación, difícil de superar. Ningún detalle se escapa. Barbirolli conoce profundamente la estructura interna de la obra y la transmite sin exageración, ni énfasis, pero con toda emoción. La Orquesta —¡soberbia orquesta!— alcanza un lenguaje romántico insuperable. El clima es total. — A. S.

guía de conciertos

FECHA	LOCAL	CONCIERTO
NOVIEMBRE		
13 viernes 22.15 h.	Palau	M. ^a Lúcia Godoy, soprano; M. ^a Lúcia Pinho, piano. Obras de Brahms , Duparc , Debussy , Granados , Falla , y «Bachianas Brasileiras», de H. Villa-Lobos . (Fórum Musical en colaboración con el Excmo. Ayuntamiento y Consulado General del Brasil.)
14 sábado 18.30 h.	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona . Dir.: Antoni Ros-Marbà . Gonçal Comelles , violín; Josep Trotta , violoncelo. Obras de Brahms . (Patronato Orquesta Ciudad de Barcelona.)
22.45 h.	Palau	Milt Buckner , piano y órgano. Tiny Grimes y su conjunto. (V Festival Internacional de Jazz de Barcelona.)
15 domingo 11 h.	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona . Dir.: Antoni Ros-Marbà . Gonçal Comelles , violín; Josep Trotta , violoncelo. Concierto matinal. Repetición del programa anterior. (Patronato Orquesta Ciudad de Barcelona.)
18.15 h.	Palau	Sun Ra y su Arkestra . (V Festival Internacional de Jazz de Barcelona.)
16 al 20 10 h.	Palau	IX Ciclo de audiciones para la iniciación musical de los escolares . El arpa y su historia a través de los instrumentos antiguos. Ann Griffiths , arpa. (Juventudes Musicales.)
16 lunes 22.30 h.	Palau	Bryan Rodwell , órgano. Cor Montserrat , Dir.: Joan Casals . (Órganos Hammond.)
20 viernes 22.15 h.	Palau	Cor Madrigal . Dir.: Manuel Cabero . III Concert de Santa Cecília. Obras de Schutz , J. S. Bach , Lamote de Grignon .
21 sábado 17 h.	Palau	VII Concurso Internacional de Canto Francisco Viñas . Prueba final.
noche	Liceo	«Una cosa rara», de V. Martín Soler .
22.45 h.	Sta. Maria del Mar	Stars of Faith . (V Festival Internacional de Jazz de Barcelona.)
22 domingo 11.15 h.	Biblioteca Central	Orquesta «Amics dels Clàssics» . Dir.: Palet Ibars . Pere Casulleras , flauta; Maria A. Serra , soprano. Obras de Haendel , Vivaldi , Solé , Britten .
24 martes noche	Liceo	«Tristán e Isolda», de Wagner .
26 jueves 22.45 h.	Sta. Maria del Mar	Modern Jazz Quartet . (V Festival Internacional de Jazz de Barcelona.)
28 sábado 18.30 h.	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona . Dir.: Odón Alonso . Enrique Pérez Guzmán , piano. Obras de P. Soler , Prokofieff , Tchaikowsky . (Patronato Orquesta Ciudad de Barcelona.)

Temporada 1970/71. — 13 noviembre 1970. — Núm. 5.

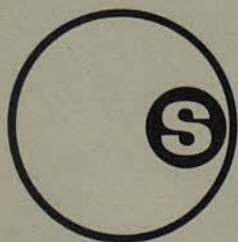
Edición de 4.000 ejemplares.

Editado por «Palau de la Música Catalana». — Departamento de Publicidad.

NOTA IMPORTANTE: La redacción de GUÍA MUSICAL publicará en esta sección la noticia de todos los conciertos que se celebren en Barcelona. Rogamos a los organizadores el envío de programas y cuantas noticias crean interesantes para su inserción en estas páginas.

**APARTAMENTS
URBANITZACIONS
SOLARS
CASES DE RENDA
INVERSIONS
PISOS VENDA I LLOGUER
LOCALS
ADMINISTRACIÓ DE FINQUES**

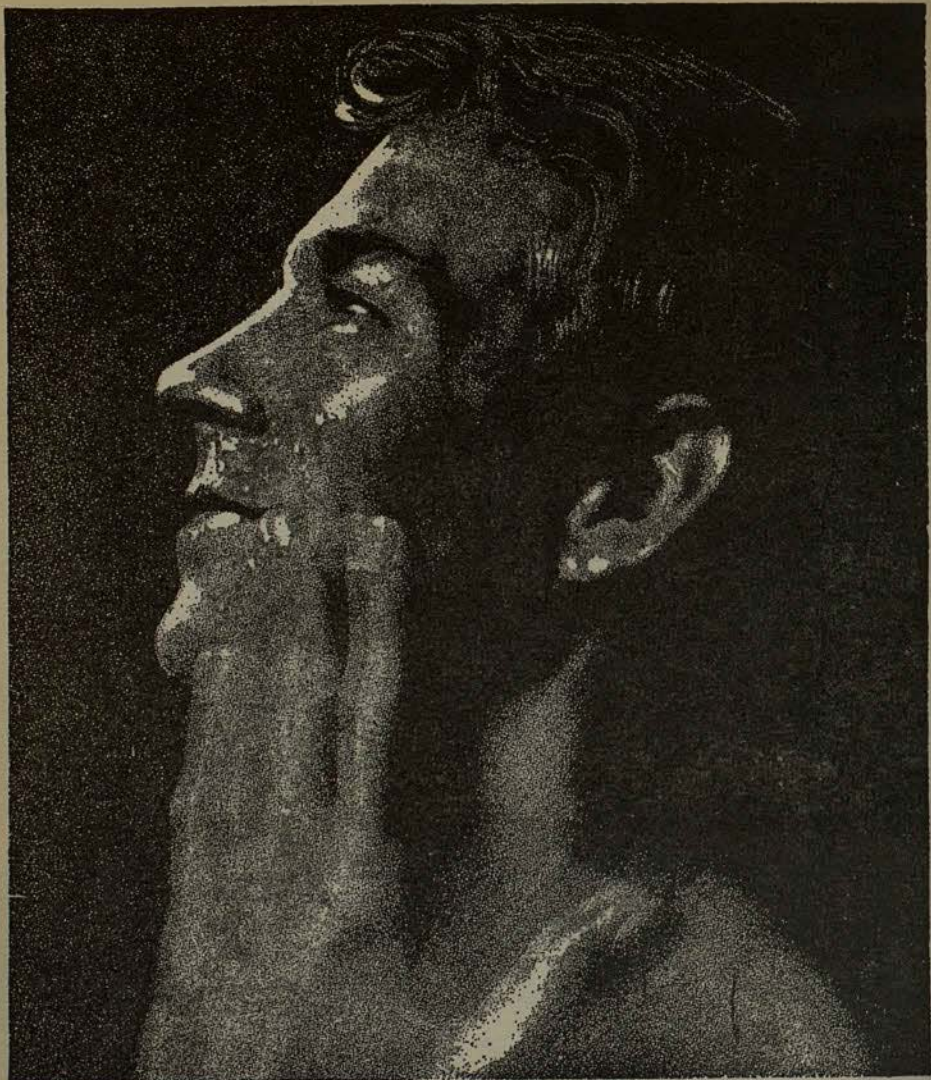
**la informació que
sol·liciteu serà avalada
per l'experiència de**

SPAI

ORGANITZACIÓ IMMOBILIÀRIA

**Avda. Príncep d'Astúries, 54
Telèfon 217 29 00 Barcelona-12**

AMB AQUEST GEST...

milions d'homes de tot el món comencen
cada dia llur jornada.

Un massatge fort i baronivol de FLOID
després d'afaitar-vos us evitarà tota irritació
cutània i prepararà la vostra pell
per a l'afaitada de l'endemà.

Amb l'ús habitual de FLOID AFTER-SHAVE
l'home d'avui reprèn la lluita diària,
optimista i ben disposat.

Useu, també, Aigua de Colònia FLOID.
Fresca, baronivola... excitant.

Floïd

HAUGRON CIENTIFICAL, S. A. - New York / London / Paris / Barcelona

• 8 8 8 8 8 • estada bogada